

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
BROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година .300 лев
За 6 месеца . 160Glasul Dobrogean
Isabeta Bazargic

РЕДЪ НОВИ румъно-български преговори

ово сме предъ румъ-
нски преговори.

1922 г., когато ми-
ръ - председателя на
рия, земеделския
Ал. Стамболийски по-
двукратно Румъния и
съ голъмия румън-
ържавникъ Йонелъ Бра-
сложи начало на
вори и подаде ржка
трудничество и опоз-
— до днесъ, нѣкол-
тно се подемаха тия
вори, назначаваха се
ии и отъ дветѣ стра-
ито достигаха до из-
нъ резултатъ, за да
шатъ съ прощаленъ
гъ; отново замѣлчава-
ново и отъ дветѣ стра-
ларации за искрено
ие за ликвидиране
и малки спорни про-
отъ които за жа-
нито една не е раз-
на, освенъ юридичес-
конвенция за взаимни
ени.

дъ Стамболийски, и
води дълги прего-
като постави основата
но споразумение отъ
секвестриранитѣ имо-
български поданици
мъния, и Буровъ,склю-
венция, и Мушиановъ на
но преговаря, следъ
то Баталовъ даваше
нически декларации за
о ликвидиране на спор-
въпроси, за да стиг-
до г-нъ Къосевановъ —
е действително добъръ
авачъ на абсолютно
и спорни въпроси
ду България и Румъния,
щи отъ 18 г. правил-
имъ разрешение.

получили въ е из-
отъ българска страна
омисията за водене на
оворитѣ — и г-нъ д-ръ
Николаевъ и г-нъ М.
сж вещи и умели
омати, които ще смог-
да се справятъ съ
вѣвия възелъ. Бихме о-
али въ една подобна
исия да бжде поканенъ
частва и г-нъ Григоръ
левъ, който е основа-
и председател на
аро-румънското д-во
познаване и сприяте-
я.

миналото, всички спор-
въпроси между Бълга-
и Румъния сж бивали
и разбирани.

се, все отъ специални коми-
сии, така че, ще се потег-
ли отъ ясно опредѣлени
позиции.

Първия голѣмъ споренъ
въпросъ е тоя за секвести-
ранитѣ имоти въ Румъния на
българскитѣ поданици презъ
време на войната.

Г-нъ Калфовъ бѣше се
спрѣлъ за откупването имъ
на 422 милиони, г-нъ Бу-
ровъ на 320 милиони, отъ
които внесе 80, безъ да се
пристъпвало къмъ вдигане
секвестъра освенъ на книга.
Тукъ има редица заинтере-
совани лица, доста влия-
телни, които щадейки свои-
тѣ права могатъ да уяз-
вятъ български държав-
ни интереси. Изисква се о-
собено внимание, защото
много понятия отъ София
не отговарятъ на действи-
телността отъ Румъния.

Поради острата криза
ценитѣ на имотитѣ въ Румъ-
ния съ 50 на сто се понизиха.

Секвестъра надъ всички
селски непокрити имоти е
ликвидиранъ по закона за
експроприацията, като се
опредѣлиха и цени, които
днесъ се изплащатъ въ
държавни бонове. Земитѣ
сж минали отъ редица го-
дини въ държавна собстве-
ностъ, която отъ своя стра-
на окончателно ги раздаде
на колонисти и малоимотни,
направяйки ги пълни собстве-
ници.

Друга частъ отъ покрити-
тѣ имоти поради лошата
администрация сж въ окая-
но сѣстояние, а има много
сгради отъ които и помечъ
не е останало.

Въпроса за секвестира-
нитѣ имоти би трѣбвало
обективно да се разреши и
би трѣбвало да се помис-
ли, дали не ще е по износ-
но и за държава и за за-
интересувани, ако направо
се обещатъ.

Втория въпросъ, който за
пограничитѣ добруджански
българи е много болезненъ,
е тоя за пограничитѣ имо-
ти. Вѣрно е, че погранич-
нитѣ добруджанци нѣматъ
въ София или въ Букурещъ
влиятелни и заинтересовани
ходатаи, но още по-вѣрно
е, че дългъ се налага на

Хр. П. Капитановъ

(Следва на 2-ра страница)

НЕВѢРНИ СЛУХОВЕ

Презъ последнитѣ два дни
както въ града, така и въ се-
лата се носятъ всевъзможни
слухове, които създаватъ една
особена загриженостъ. Говори
се, че станалитѣ напоследъкъ
печални събития въ Дуростор-
ския окръгъ, щѣли да се пре-
хвърлятъ въ нашия окръгъ.

Въ подкрепа на тия слухове
идва и публичното заплашване
на в-къ „Цара луй Мирча“,
който събщи, че наскоро ще
бжде нападеното българското у-
чилище отъ Силистра.

По всичко изглежда, че тия
слухове сж разпространени тен-
денциозно отъ злосамбурени ли-
ца, които навѣрно мислятъ по
такъвъ начинъ да създадатъ
настроения и едно мъчително
положение.

България опровер- гава

Българската телеграфна
агенция опровергава всич-
ки съобщения, явили се въ
чуждата преса, какво, една
германска военна мисия
била пристигнала въ София
и била посетила по-важни-
тѣ индустриални центрове.

КОНФЕРЕНЦИЯТА на Балканското споразумение

На 4 май, въ Бѣлградъ
ще се състои конференция-
та на Балканското спора-
зумение.

Въ тази конференция ще
се разиска главно създаде-
ното напоследъкъ тягостно
международно положение,
отъ гледна точка за ин-
тереситѣ на Балканското спо-
разумение.

Германия укрепява границитѣ си

Споредъ една телеграма
отъ Парижъ, германското
правителство отпуснало 100
милиона марки за укрепя-
ването на границата отъ
Холандия до Швейцария.
Тукъ сж били ангажирани
съ хиляди безработници отъ
градоветѣ.

Чети днесъ в-къ
Добруджански гласъ

Малко безгрижие!

По всичко изглежда, че на
небето, въ царството Божие,
има бунтъ. Навѣрно, на св.
Георги му е омръзнало отъ
иелническия животъ, та надѣ-
налъ ризницата си, препасалъ
сабя, грабналъ копие и поле-
тѣлъ къмъ земята, където
всички се готвятъ за война.
Сърдце юнашко не търпи —

св. Георги Победоносецъ е е-
динствениятъ воененъ свѣтия...
Та, чулъ звъна на сабитѣ,
тоѣ е емигриралъ отъ реу-
тралното божие царство, като
оставилъ следната бележка:

— Отче, люде твои земли
сѣвсемъ объркали концитѣ.
Отивамъ за следенъ пътъ да
имъ притегля акжлитѣ...

Италиянцитѣ къмъ Адисъ-Абеба

Безуспѣшната съпротива на абисинцитѣ

Въ една кореспонденция
отъ Адисъ-Абеба до англий-
ския в-къ „Дейли Телег-
рафъ“, се говори, че аби-
синската столица представ-
лявала единъ жалкъ, изе-
ставенъ, пустиненъ градъ.
Всѣки денъ се очаквало
превземането на града отъ
италиянитѣ. Италианскитѣ
войски се намирали на 65
ккм. отъ Адисъ-Абеба, а
днесъ може и да сж завзе-
ли града. Италианскитѣ
войски въ своя победоно-
сенъ походъ, не срещали
никаква сериозна съпро-
тивна.

Отъ Адисъ-Абеба, трѣг-
налитѣ съ хиледи души отъ
военнитѣ племена, полуво-
ржжени съ стари пушки,

били покосени отъ кърте-
ченъ огънь.

Императорътъ, съ оста-
налата си разбита армия се
намиралъ въ планинската
область Амхара. Въоръжи
всички настоявания, импе-
раторката отказалъ да на-
пусне столицата.

Споредъ едно непотвър-
дено съобщение, абисински-
ятъ императоръ щѣлъ да
избѣгва съ семейството си
въ Швеция.

На северъ отъ Адисъ-
Абеба се водили ожесточе-
ни сражения. Много чужди
поданици остмнали въ пар-
коветѣ на британската ле-
гация, подъ страхъ отъ не-
надейно въздушно нападе-
ние.

Една духовна празнина

Нѣма гражданинъ, който
да не съзнава, че въ на-
шия животъ зѣе една огро-
мна празнина-това е лип-
сата на едно читалище и
една горе-долу, задоволя-
ваща духовнитѣ ни нужди,
библиотека. И нѣма граж-
даинъ, който съ готовно-
стъ да не се притече, за да
даде своята скромна под-
крепа за изграждането на
една духовна свѣтиня, и при
все това...

Едно фатално различие
ни дѣли отъ желанието да
имаме и отъ желанието да
направимъ. Много гово-
римъ, нищо не вършимъ.
Ако не една гражданска
библиотека, то можемъ да
обогатимъ училищната биб-

лиотека.

Въ Девическата гимназия
има една скромна библио-
тека. Ако сме съзнателни
граждани можемъ да на-
правимъ толкова, че наши-
тѣ питомци да иматъ
много полезни четива.
Това можемъ да сторимъ.
Нека всѣки гражданинъ,
който притежава книги, да
избере и да ги даде за та-
зи библиотека. Ще стори
единъ върховенъ дългъ, за
който ще има благодарнос-
тъта на бждещитѣ поколе-
ния.

Дарителитѣ-доброжелате-
ли могатъ да предадатъ кни-
гитѣ, презъ всяко време, на
насиера на Обществото, г.
Ненчо Касабовъ.

ГАГАУЗИТЪ - ТУРСКИ ХРИСТИЯНИ ?

Легендата за Сарж-Салтъкъ

Тръбва да се признае единъ скръбенъ фактъ: — въ последните две десетилѣтия, историята на балканските народи изкопч отъ релситъ на добре обоснованитъ, чисто исторически истини и смислени проучвания и се задълбочи въ преплетенитъ отпосле измислени „национални“ исторически домогвания, като по такъв начинъ, първоисторията роди на бѣлъ свѣтъ много и всевъзможни едностранчиви, противоречиви и болни исторически, специално натъкмени и нагодени за национални цели. Днесъ, въ новата история на балканските народи — сега съчинена — има нѣщо гнило. Прелистете новитъ исторически описания на новитъ истории, сравнете ги съ оригинала, отъ кждето черпятъ своитъ тези и ще се увѣрите.

Така е сега съ опититъ да се съчини история на гагаузитъ, която споредъ съчинителитъ, трѣбва да бжде история на чиститъ, истински турци, отъ чиито пра-прадѣди трѣбва да произлизатъ днешнитъ гагаузи, населяващи южна Бесарабия, крайбрежието на Южна Добруджа, сѣвероизточитъ на Варна и т. н.

Ето вече година време, отъ както мѣстния турски печатъ много сериозно и по единъ много внушителенъ начинъ се занимава съ този въпросъ. Огначало дори и нѣкои столични вестници излъзоха въ подкрепа на турската пропаганда, но скоро съзнаха, че „румѣнския“ елементъ се... потурчва и замлъкнаха. А като първо последствие на това, много прибързано и съвсемъ неоснователно, българското основно училище отъ Каварна, бѣ принудено да се лиши отъ десетки свои питомци, чиито родители, следъ като направиха всички възможни усилия да докажатъ своята национална принадлежностъ, решиха да оставятъ децата си безъ никакво училище... Въ подкрепа на горното можемъ да изредимъ трагични случаи.

Но, на въпроса: гагаузитъ турци ли сж?

Основната теза, по която турцитъ искатъ да докажатъ, че гагаузитъ сж турци, трѣбва да търсимъ около личността на *Сарж Салтъкъ* (Салтъкъ-деде) за чиито потомци турцитъ смѣтатъ гагаузитъ.

Протоерей Михаилъ Чакъръ отъ Бесарабия е написалъ „История на бесарабскитъ гагаузи“, [една брошурка отъ 16 стр. изпълнена съ бѣгли мнениа отъ много историци, за произхода на гагаузитъ, напечатана съ латински букви и съ турски думи]. Въ тази брошурка протоерей Чакъръ да-

ва следното заключение: — *Султанъ Изединъ, следъ като основа (уреди) царството на гагаузитъ — разбиратъ въ Добруджа — презъ 1263 год. замина за Цариградъ и мина къмъ страната на царъ Михаила, като на своето мѣсто остави паша, губернаторъ Сарж Салтъка (1263 год.)*.

Отъ тукъ произлиза и много евтината версия, че добруджанскитъ князе *Баликъ, Добротичъ и Иванко*, сж биле турци, наследници на нѣкаква си турска династия, основана въ Добруджа презъ 1263 год. отъ Сарж Салтъкъ.

Името на Сарж-Салтъкъ намираме въ историята. Хамеръ дава голѣми подробности за него. За Сарж Салтъкъ сжествува, по право, една хубава легенда, но като историческа личностъ и като основател на династия и дума не може да става. Споредъ Хамера той е билъ само единъ „пророкъ“, дервишъ и нищо повече.

Въ 1263 год. византийскитъ императоръ Михаилъ Палеологъ намира убежище въ двореца на селджукиитъ. Когато се завръща и завзема отново престола си, хваща Ласкариса, законния наследникъ на византийския престолъ и му изважда очитъ. Въ това време, една колония отъ 10—12 хиляди турци, подъ водителството на *Салтъкъ-деде* се установява по западнитъ брягове на Черно море (днешна Добруджа).

Значи, тукъ, презъ 1263 г., споредъ Хамеръ, имаме първото поселение на турци въ Добруджа.

Съ идването на Михаилъ Палеологъ въ Цариградъ, обаче, отношенията между България и Византия се прекъсватъ, по причина, че българския царъ Константинъ Тихъ билъ влѣзълъ въ роднински връзки съ изгонения вече Ласкарисъ, като се оженилъ за дъщеря му. Тукъ следва едно друго събитие. Благодарение посрѣдничеството на султанъ Аладинъ, кримскитъ татари, подъ водителството на Берке-ханъ идватъ на помощ на Константинъ Тихъ, минаватъ Дунава по леда, стигатъ до стениитъ на Цариградъ и освобождаватъ Изединъ, претендентъ на византийския престолъ. Последниятъ, на връщане обратно въ Кримъ, прибира отъ Добруджа турцитъ на Сарж-Салтъка. Това става, споредъ Хамеръ, презъ 1265 год.

Значи, пакъ споредъ сжия историкъ, заселениитъ турци въ Добруджа презъ 1263 год., емигриратъ до единъ презъ 1265 год.

Така, че въз основа на горнитъ исторически данни, образуването на нѣкаква си

турска държава и турска династия въ Добруджа, както и измислицата, че Баликъ билъ наследникъ на тая династия, сж лишени отъ всякаква основателностъ, плодъ на разпалени историци, безъ объективни исторически познания. Защото Баликъ се явява на историческата сцена едва презъ 1325 г., когато е нѣмало вече нито следа отъ нѣкакви турски останки. Отъ 1265 г. до разпадането на България въ „три България“ се изреждатъ на историческата сцена Ивайло, Ив. Асѣнъ III, Тертеръ, Михаилъ, Ив. Александъръ и Асѣнъ, синъ на Александра, владетель на Добруджа, та едва следъ него идва Баликъ.

Споредъ самия турски историкъ Евлия, Салтъкъ-деде се е считалъ за свѣтия, който билъ завещалъ, че когато умре, да го погребятъ въ седемъ различни гямурски градове, та когато правотърнитъ богомолци трѣгнатъ на поклонение да търсятъ „въ всички мѣста“ неговия гробъ, да принудятъ по такъв начинъ султанитъ да завладѣятъ мѣстата съ гробоветъ на Салтъка. Частъ отъ останкитъ му били погребани въ Бабалагъ.

За сжия този Салтъкъ-деде говори и румѣнския историкъ Ionescu (*Dobrogea în pragul veacului XX*). Той разправя, че презъ 1538 год. Султанъ Сюлейманъ, когато миналъ презъ Бабадегъ за Молдова потърсилъ гроба на Салтъкъ. Единъ овчаръ му посочилъ едно мѣсто, кждето овцетъ не отивали да пасатъ. Султанътъ провѣрилъ казаното отъ овчаря и се увѣрилъ, че действително тамъ трѣбва да е гроба на Салтъка. Тамъ той заповѣдалъ да се издигне една джамия, която служила за тека. Обаче, името на овчаря е станало по-известно — „Коюнъ Баба“, той станалъ по-светия отъ Салтъка. Дори едно отъ Бабадашкитъ тепета се нарича на негово име.

Това е легендата за Сарж-Салтъка, набедениитъ отъ днешнитъ турци родоначалникъ на гагаузитъ, който както виждаме, само за две години, колкото е стоялъ въ Добруджа, едва ли е можалъ да опознзе мѣстноститъ, а камо ли да създаде държава и династия. Защото, той не е билъ никаквъ султанъ, никаквъ военачалникъ, нито паша а тихъ и миренъ „пророкъ“ дервишъ, както и цѣлата му малоазиатска колония е била едно кратковременно, мирно население, което тласкано отъ историческитъ събития скоро напуснало Добруджа.

Така, че цѣлата теза, съ всичкитъ си предпоставки на претендиращитъ, какво, гагау-

ПРЕДЪ НОВИ РУМЪ БЪЛГАРСКИ ПРЕГОВО

(Продължение отъ 1-ва страница)

надлежитъ правителства да ликвидиратъ съ тия имоти; и отъ икономична, и отъ стопанска и отъ унитарна гледна точка тая проблема трѣбва да се разреши.

Населението отъ дветъ страни на границата има отъ дветъ страни имоти, които не може рационално да използва. Една размѣна на земи е по-вече отъ наложителна.

Третия въпросъ е за малцинственитъ училища и свещеници. Въ България има 30.000 ромѣнци, въ Румѣния има единъ милионъ българи. Въ това отношение имаме и единъ щастливъ прецедентъ: конвенцията между Румѣния и Югославия за училища и свещеници въ сръбски и румѣнски Банатъ. Тя може да послужи за удаченъ образецъ, отъ която и дветъ страни биха останали задоволени.

Икономическитъ и стопански интереси между Румѣния и България сжко сжко отъ капитално значение; сжко така и културнитъ — необходимо е създаването по една университетска катедра по съответнитъ езици въ дветъ столици; раз-

мѣни на известност денти, даване на дии за специални ния, гостуване на литератори, лѣтувачи се, засилване ризма, улесняване екскурзии, моста нава и пр.

Въпроса за българи въ Румѣния сж си създали една на традиция, най-поса да найбри своа

лучливо разрешени

Най-болезненъ е за емигриралитъ въ българи румѣнски

Ако между тяхъ провинили се, стор

го при изключите

стоятелства — човѣ

добре разбрании

интереси налагатъ

амнистия, за да мо

нешастници да се

натъ въ роднитъ си

Мѣстото не ни по

да се впускаме въ

ности.

Обаче, ние сме ст

защото сме сигу

сждбата на прегов

въ добри рѣше, ко

сжумѣятъ, поне то

правилно, своевре

благополучно да ги

шатъ.

Въ ресторантъ „ДРАГО

(срещу хотелъ „Регалъ“) ще чамъ

ВКУСНИ ЯСТИЯ
Кисело млѣко
ПРИГОТВЕНО ДОМАШНО

ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕНИ

мась свинска

лой овча и говеж

топена и нетопе

Купуваме на най-добра це

STR. „I. G. DUCA“ 59 — BAZARGIO

мась свинска

лой овча и говеж

топена и нетопе

Купуваме на най-добра це

STR. „I. G. DUCA“ 59 — BAZARGIO

зитъ сж нѣки потомци на Салтъкъ-деде и сж отъ чисто турско потекло е само една измислена легенда, която поставена въ свѣтлината на историческитъ данни, изгубва всяка основателностъ.

До тукъ, обаче, не може да се изчерпи въпроса. Ще видимъ до колко сж „турци“ Баликъ, Добротичъ и Иванко.

ще видимъ, какъ тин ца“ сж станали христ ще разгледаме тѣхнитъ нрави, обичаи, пѣсни, пр. пр., за да накараме истината на яве и да опр казаното въ началото нѣщо гнило въ новата рия, която сега се ва.

Я. КОЛИДНОЕ

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Българи и гърци

От известно време след с голъм интерес българската софийска преса с задоволство констатираме подобрене в отношенията на българи и гърци.

Видни гръцки държавници и настоящи министри, правят изявления в гръцката преса, както и представители на гръцки вестници, които изразяват известни надежди за подобрене в отношенията между двете държави.

Най-скоро, че преди известно време се образуват българо-гръцки дружества в София и Атина. Не по-малко усилия употребяват тия дружества.

Значи, по всички похвати е в н у ш е н о р о д и т ъ да се понасят и то колкото по-много, отношенията о м е ж д у с и.

Известни сръбски и гръцки правители, които правят всичко възможно, поощаваме да има лични отношения, които сж посветени на взаимна сн животно, и стремим се за едно отношение и разбираемо. По-късно и защо да не се установят и такива отношения на гръцки и гръцки народи.

Има единия от интерес да бъдат установени. Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Кой би пожелал да се установят сн ?

Напразно. Не се гаси това, що не гасне! Българският дух и днес витае още из Тракия и Македония, а гърците остават само с последствията на дълга си. И днес, когато наченат приятелски разговори съвестта заговаря, за щото гърците имат доста грехове за изплащане към българския народ. Но тоя български народ е великодушен, той прощава. В тоя момент за установяване в приятелски отношения, когато се протягат приятелски ръце, той приема и протяга ръка.

Отношенията на всички съседи трябва да бъдат за разбирателство с взаимни отстъпки. Оня, който се мисли днес или утре силен, не трябва да си внушава, че това ще върви во вълки въкове така; времената променят хората и отношенията. Всичко върви по известна ред, който не може да отблъсне от пътя си н и к о г о. Е т о за това добри отношения с всички съседи, така сж разрешени и всички въпроси!

Ам. Цвятковъ

Нова търговска спогодба между Германия и Румъния

Румъния получава новъ контингентъ за 200 милиона лей (Специална кореспонденция на в-къ „Добр. гласъ“ Берлинъ, IV, 936.

В връзка с откриването на Земеделската изложба в Бреслау, която ще трае между 7 до 10 май т. г. между Германия и Румъния е постигнато специално споразумение, споредъ което последната на взаимни начала получава единъ контингентъ в размъръ на 200 милиона лей.

По силата на тая спогодба румънски търговски, импортьори и пр. могат да закупят от изложителите на тая земеделска изложба, стоки, машини, уреди, апарати и др. за обща сума от 200 милиона лей, срещу която германски импортьори имат право да закупят и изнесат аграрни произведения от Румъ-

Конгресътъ на германските малцинства от разнитъ държави

От Берлинъ съобщаватъ че на 21 т. м. в Витенбергъ, където се намира гроба на Лютеръ, се състоял конгресъ на германските малцинства от разнитъ държави. Въ този конгресъ сж участвували представители на всички евангелски църкви от Австрия, Югославия, Полша, Румъния и от балтийските държави. Въ взетото единодушно решение, между другото се казва, че борбата на германските малцинства не може да се води безъ тѣсно коопериране между малцинствата и църквата.

ПРИГОТОВЛЕНИЯТА

за възстановяването на австрийската монархия

Отъ Берлинъ съобщаватъ, че в-къ „Ангрифъ“ въ една своя кореспонденция, е предалъ точни информации относно приготовленията, които понастоящемъ се правятъ в Австрия за възстановяването на монархията.

Споредъ това съобщение, Ото Хабсбургски презъ първите дни на май щѣлъ да пристигне въ Виена, където щѣлъ да бъде провъзгласенъ за императоръ.

Това съобщение е повишило голѣмъ шумъ въ пресата, която различно го коментира, изтъквайки, че ако Австрия стане монархия, въ централна Европа ще станатъ неочаквани събития.

Колонизаторската политика

Както нѣкои мѣстни шовинистически листове, така и нѣкои столъчни ежедневници, начело съ „Универсулъ“ водятъ една систематическа подготвителна пропаганда за смѣна на населението между съответнитъ държави, като въ случая остро нападатъ малцинствата.

На първи планъ се изтъква смѣната на населението между Турция и Гърция; изселенитъ гърци отъ Мала-Азия били настанени въ имотитъ на аромънитъ отъ Македония, като гръццитъ власти отчуждили тѣхнитъ низи, пасбища и къщи. По такъвъ начинъ аромънитъ отъ Македония били принудени да се изселятъ въ Румъния. Така отъ 1925 г. до сега отъ гръцка Македония сж емигрирали 4.000 аромънски семейства, 20.000 души, които се настанили въ Южна Добруджа.

„Добре били сторили турското и гръцко правителства, като прибрали своитъ едноплеменници въ отечествата си“ и „тоя пътъ трѣбвало да последватъ румънскитъ управници“ и главно „цѣлата колонизаторска политика трѣбвало да се насочи въ това направление“.

Ние, обаче, знаемъ, че както Турция, така и Гърция, предварително приготвиха земи, жилища и пособия за своитъ колонисти и веднага ги настаниха, безъ да бждатъ тѣ въ тежестъ на своитъ съотечественици.

У насъ се извърши една коренна грѣшка. Колонизирането се започна съ единъ безогледенъ планъ; изхвърлиха се стотици семейства на произвола на съдбата, които предъ неизвестната участъ и подстрекавани отъ заинтересовани лица, се отдадоха на безчинства и насилия; къмъ уреждането на тоя въпросъ се пристъпи следъ като инцидентитъ се зачестиха и създадоха едно особено положение.

А акцията на известни срѣди за смѣна на населението, предимно насочено противъ българитъ отъ Нова Добруджа, е невъзможна отъ абсолютно всички гледни точки. Анонимнитъ инициатори и подстрекатели сж много далечъ отъ действителността и съвсемъ не познаватъ положението. Тѣхната целъ е да подкопаватъ всичко добро между румънци и българи, мислейки, че ще иматъ голѣми материални облаги, тъй както било станало въ гръцка Македония. Само че едно не искатъ да признаватъ и за кѣто мълчатъ—за онѣя агенти въ Македония, които изнудиха аромънитъ, изгългаха ги, забогатяха на тѣхенъ грѣбъ и ги хвърлиха въ мизерия, биейки се въ гърдитъ, че вършатъ голѣмо национално дѣло!

Ние, обаче, знаемъ, че както Турция, така и Гърция, предварително приготвиха земи, жилища и пособия за своитъ колонисти и веднага ги настаниха, безъ да бждатъ тѣ въ тежестъ на своитъ съотечественици.

По бѣлия свѣтъ

ТЕЛЕФОННИТЪ АБОНАТИ ОТСТЪПСТВУВАЩИ ОТЪ КЪЩИ

Въ френската телефонна служба е направено едно интересно нововъведение, което създава голѣми улеснения за телефоннитъ абонати. За напредъ всѣки абонатъ, когато излиза отъ къщи, може да предупреди за това телефонната централа, която ще следи за апарата му. При всѣко повикване на отстъпстващия абонатъ, ще се направятъ автоматически къмъ тоя номеръ.

Букурещъ, срещу което получаватъ удостоверение за свободенъ вносъ.

Тоя новъ методъ на стоко-обмѣна има тия преимущества, че веднага следъ представяне на смѣткитъ, сумитъ се изплащатъ въ брой безъ всѣко закъснение. При наличността на тая благоприятна спогодба, румънското правителство е взело решение по-импозантно да се представи аграрното производство, въ единъ павилионъ отъ 300 кв. метра.

нать, ще отговаря телефонната, която акуратно ще записва кой е повикалъ, по каква работа, какво моли да се предаде и пр. При желание, абонатътъ може дори да каже къде отива и, ако тамъ има телефонъ, всички повиквания ще се направятъ автоматически къмъ тоя номеръ.

Абонатътъ има даже възможностъ, излизайки отъ дома, да остави на телефонистката редица поръчки — да позвъни тукъ или тамъ, да каже това или онова. Тѣ ще се изпълняватъ точно въ уреченая часъ. По този начинъ, „отделтъ за отстъпстващи“ представлява фактически личенъ секретариатъ въ разположението на всѣка поръчка.

За проданъ

единъ апаратъ, марка „Hof-hier-Shant“ най-новъ моделъ въ отлично състояние.

Справка и условия при Д. П. Диманди, Кюла

СПОРТНА ХРОНИКА

Вихър — Авънтул

4 — 3 (3 — 1)

Мача отъ Георгьовъ денъ бѣ единъ отъ най-интереснитѣ за шампионата. Въ тоя мачъ и двата тима влѣзоха въ игрището съ голѣма амбиция да победятъ, понеже и за единтъ и за другитѣ този мачъ е отъ голѣмо значение, тъй като, ако Авънтулъ спечелеше, първото мѣсто въ класиента бѣше много близо, а Вихъръ съ спечелването му се реваншира и се нареди въ първитѣ мѣста. Ето защо, играта още отъ самото начало бѣше много интересна и много жива. И двата тима се мъчеха да падатъ всичко каквото могатъ и победи пз-силния. Отдавна не сме виждали вихренци да играятъ така, както въ тоя мачъ. Играта имъ напомняше на таа упражнявана презъ време на своя апогей.

Особено първото полувреме топката се движеше отъ кракъ на кракъ безпогрѣшно, поради което тѣ успѣха да направятъ 3 гола, а получиша само единъ. Въ второто полувреме, обаче, играта имъ стана по-тежка и повече дефензивна. Проліча лицата на антренаментъ въ нѣколко играчи, които разбира се, въ първото полувреме бѣха едни отъ най-добритѣ.

Авънтулъ, напротивъ, отъ начало до край игра съ амбиция, като непременно желаеше да победи. Неговитѣ играчи издържаха темпото до края на мача и имаха въ последнитѣ минути леко надмощие.

Още въ началото Вихъръ напада и успѣва въ 6-та минута да открие резултата, чрезъ Опѣлченевъ, който то днесъ играе по-добре, отколкото въ предишнитѣ мачове. Въ 32-та минута Вихъръ вече води съ 2 — 0 и има явно надмощие. Въ 37-та минута Авънтулъ бележи първия си голъ. Въ 44-та минута Харбовъ, съ бомбенъ шутъ, покачва на

3 — 1 за Вихъръ

Така завърши полувремето.

Въ второто полувреме Авънтулъ е по-активенъ, като често обсажда вратата на Вихъръ, въ резултатъ на което успѣва чрезъ Шиби да намали резултата на

3 — 2

Окураженъ отъ тоя си успѣхъ, Авънтулъ все продължава да напада, а въ редове-

тъ на Вихъръ се забелязва умора. При все това, къмъ 30-та м. Вихъръ отъ фаулъ, битъ предъ вратата, създава меле и топката е въ мрежата.

4 — 2 за Вихъръ

Но Вихренци не можаха да се радватъ много на това положение, понеже не изминала и една минута, Авънтулъ пакъ чрезъ Шиби, намали резултата на

4 — 3

Отъ тукъ нататъкъ Авънтулъ слага всичко въ движение, за да изравни и има надмощие, но напразно, тъй като краятъ на мача намира резултата непромѣненъ.

Добри бѣха отъ победителитѣ, Любенъ, Кръстевъ, Харбовъ и Митко, а отъ победенитѣ Папаначе и Коста допѣжда въ второто полувреме.

Рефера Марчевъ не даде по единъ пеналтикъ на двѣтѣ страни и направи нѣколко грѣшки.

Следъ мача стана доста сериозенъ скандалъ между публиката и рефера.

Класиента следъ тоя мачъ:

Глория	7-6-0-1-19: 6—12
Авънтулъ	8-5-0-3-29: 13—10
Вихъръ	7-4-1-2-24: 15—9
Юпитеръ	7-4-0-3-14: 13—8
Венера	6-1-1-4-12: 16—3
Добруджа	7-0-0-7-2: 36—0

Аг.

ВЪСТЪ

— Всички собственици на лозя — градски и селски — сж длъжни до 27 май н. г. да подадатъ декларации въ надлежнитѣ общини, въ които ясно и точно да посочатъ засѣлото пространство и сортоветѣ лозя (американски, облагородени, зайберъ и пр.).

Несъобразилитѣ се съ горното ще бждатъ глобени отъ 1000 до 15.000 лей.

— Не само спортнитѣ сръди, но цялото гражданство дълбоко е възмущено отъ хулиганството, което се извърши завчера въ мѣстното спортно игрище, следъ футболното състезание между двата „Вихъръ“ — „Авънтулъ“. Виковетѣ и вой на

нѣколцина се самозабравили; „идете въ България“, „ударете“, „бийте“, дадохъ тѣжкото впечатление, че спорта въ нашия градъ взима друга, гибелна насока и че ако това положение продължава, игрището ни скоро ще опустѣе.

Реферътъ бѣ битъ. Камънитѣ валѣха, като че го нѣтъ бѣски кучета. Спортъ!..

Спортната управа трѣбва да наложи драконовски санкции. Въ прѣотивенъ случай ще имаме само единъ хубавъ споменъ отъ футболния спортъ въ нашия градъ.

— Въ разстояние на една седмица двама наши съграждани внезапно се поминаха: Димитъръ Т. Сарачовъ, дългогодишенъ чиновникъ, бившъ офицеръ и Хр. С. Дрековъ, търговецъ, единъ отъ първитѣ членове на мѣстната популярна банка.

— Завчера, на Георгьевденъ, въ мѣстността „Газибата“ стана обичайния сборъ, при стечение на хиленденъ народъ. Имаше много селяни надолзи и отъ близкитѣ села.

— Мѣстното ловно д-ство „Калиакренски орелъ“ свиква своето общо редовно годишно събрание на 26 априль. Умоляватъ се всички членове да присѣтствуватъ да си платятъ вноскитѣ.

— Тази вечеръ, събота, 25 т. м., въ салона на кино „Сплendidъ“, Българската Мъжка частна гимназия отъ града ни, устройва голѣма традиционна музикална забава, съ крайно интересна и подобрена програма. Първата концертна частъ е изпълнена съ приятни изненади: оркестъръ отъ хармонички, наредки игри, концертно рисуване и пр. Втората частъ — хубавата детска оперетка „Малката кибритопродавачка“.

На втория денъ ще се даде дневно. Билети — въ дирекцията на гимназията, а вечерта на касата.

— Г. г. абонатитѣ, които си смѣнятъ адреситѣ, както и тия, кои-

то получаватъ нередовно вестника, се умоляватъ да съобщатъ това въ редакцията.

— Семейство Дрекови благодари на хора „св. Троица“ и на всички други, които сж почели съ присѣтствието си паметъта на покойника Хр. С. Дрековъ.

Даракъ въ с. Есетлий,

основно ремонтиранъ и подновенъ, пусна се въ движение. Работа акуратна, бърза и напълно задоволителна желанието на клиента.

ДЕНЧО ПЕТКОВЪ

с. Есетлий

По случай Великденъ тѣ празници, магазинъ АТ. ВАСИЛЕВЪ (на е асортирани съ най-пообразни копирени вълнени платове отъ нови десени и цѣтосжщо и съ всички дивидове манифактурна галантарийни арти Голѣмъ изборъ на пи, които продава сранция. Въпрѣки поставането е намалило тѣ на всички арти за да може всѣки снабди.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ „Добруджане“ гла

ИСТАМБУЛЪ

СПЕЦИАЛНА

ФАБРИКА

за:

РАХАТЪ-ЛОКУ БОНБОНИ, ХАЛ РАЗЛИЧНИ СЛАД БЪЛИ СЛАД И СИРОПИ ПЛОДО

Продава на естествени Чисто, първока вени произвед Уд. „Дунавска Роща“ Базарджикъ

Мехмедъ Зекері

Д-РЪ Д. МИЛЕВЪ

— ХИРУРГЪ —

Специализиралъ въ Германия, бившъ началникъ на хирургическото отделение при Варненската обща болница, отъ 1 мартъ т. г. е обзавелъ своя частна Хирургическа клиника вътрѣна, площадъ Екзархъ Йо.ифъ, въ зданието на лѣй Неновъ, където приема и извършва всѣ видъ операции по най-усвършенстванъ начинъ.

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Типография „IZVOR“ — Базарджикъ

Кино „Сплendidъ“ Сжбота 25 т. м. вечерта и въ недѣля дневно ГОЛѢМЪ УЧЕНИЧЕСКИ КОНЦЕРТЪ „Малката кибритопродавачка“ — оперетка